

ПОНЯТИЕТО „КУТ“ В „СКАЗАНИЕ ЗА ЧУЛМАН“

Сведения за понятието „Кут“ срещаме в Седма Песен на „Сказание за Чулман“, „Песен за потомците на Атай“, още в началото в 82 хай озаглавен „За онези, които управлявали след Атай“ Тези сведения душата Кут, не са така подробни и конкретни, каквито срещаме в статиите и студентите за атайският и якутският шаманизъм, но са достатъчни, за да добием оформим каква е била представата за него в преданиите и иптрии времената поомите на кана субири Атай, разглеждайки контекста и подтекста на поднесената ни информация. Още с първият, 84 хай, който започва тази информация не представено едно особено родословие. Още първото име Атем веднага ни отпраща към истинското българско название на месец януари – атем, както и към знаята дъри, главен, някакви. Но в случая строфите от песента ни говорят за предаване на познания и способност от баща на сина, от Джамъртека на сина му Алем. Алем от своя страна не е юй да се, а е суба на Кургак, едно от българските наречия или области. Той е суба, но не е кана субири. В този ред на мисли, можем да допуснем, че обучението му в шаманските тайни и практики от баща му Джамъртек е неговата подготовка за кана боина колобър.

(40) Мълчат Атем би
сина на Джамъртек
и само набогат –
божи светнио врагове...

Важността в случая, обаче е самият Джамъртек. Той е първият описан шаман от „Сказание за Чулман“ от вида на шаманите, които познаваме описани ни днес и не само - в Шеста Песен на Сказанието, „Песен за Атай“, той е представен и като родоначалник на този вид българско шаманство във времето на кана субири Атай/Атеи. Не срадаме от изгнанията, че шаманските практики не са се променили през епоките особено в епоките, в които спекулативният ум все повече превзема бита и духовността на българите и особено във времето на облъсъка с енигзма. Джамъртек спечелва битката на бойно поле за Атай, успявайки да неутрализира апише Шурале и Уляк, които искат да унижат не само Атай, но и българите магуни на баща му Газан Бирул, които въпреки военният си съюз не могат да победят перите бардайдните породи действията на Уляк и Шурале, губят армия след армия и огромно количество жива сила, най-добрите воини. След това продължава съвнатите апи, които имат отрицателно отношение и злосторно поведение към българите. Така, Джамъртек въвежда в историята на шаманството, нови клас шамани, които работят изцяло с отрицателните духове и апи, могат да ги неутрализират, контролират и натравяват. Разбира се, това юй посетя с особената си алхимическа вещина, с която може да притовя, най-различни органични вещества и съединения, с юю улавя Шурале и влюбената в него апи бика Уляк.

(84) Атем взема пример
от своя баща –
схватливия Джамъртек,
сина на Газан Бирул...

(85) За танива като Джамъртек
казват: "На добрия княз
и 7 професи са му малко!", -
как да не му подражаваш!

(86) Знаеи Джамъртек тайните
на много камъни и преръвания –
затова подобните нему
народът почнал да нарича "джамъртеи".

Според мн, понятието „джамъртек“ освен че е наименование на този вид шамани е всъщност и първото название и израз на това, което днес казваме „тепиряни“, защото според мен, то е в основата на понятието „джам“ – тепиряниство и „джимър“ – тепиряни. Имено от „джамър“ – джамър“. Разбира се юва е допускане и предположение, защото нямам пряко посочено сведение, но целият смисъл и внушението на текста, юво натам За Джамъртек, трябва да кажем, че той е роден от Сипата, от самият Кут. За Кут като душа, юю юси жизнената опа на човека, можем да кажем, че тя не само може да роди, т.е. създава кана субири, но може да извика на живот и създаде неговият духовен спътник в управлението на държавата, кана боина колобърът. Имено юва, наблюдаваме в случая Джамъртек. Затова, юй е логичен, а всички оставали от него юво поколение, она му и дъщеря му са шамани по наследие, получили обучението и посвещението от баща си, т.е. сипата Кут започва да се дава и претрпява поколения, израждайки съставите на колобърското съсловие и юва негово земаи сме го виждали в днешно време и при специфични професии и занаяти, юю оформят юво мистери гитци. Разбира се, дук трябва да уточним, че баща на Джамъртек е Газан Бирул (упомнат от Панюй Хилендарски в неговата „История ставкобългарска“, стр. 77. http://www.budnara.com/201503/1506020926.html?fbclid=IwY2xjawH8-WB1dH8uA2FbQkMqABW188XERCCYBuweZ05z2eZMDK_p4SmE52bCv8cNeupe1GVNat80Wpw_aemxW6NwoJHX3GR1GHDEuPw ;

<https://www.bulgarian.com/Спитата%20интерес%20история%20на%20българите-4-7%20еколог-2017-2.html> ;

<https://slivenska.wordpress.com/2015/07/26/български-нар-е-превези-тепиря-отопи/>), а Газан Бирул е човешки син на Умай Бийке. Той е планирано дете, създадено чрез една от многобройните тепирии и есми на отъмшени правни от Умай и осъществяни чрез Тайга (Кортата), като Газан е роден от Тайга и детинно, по начина, по юю Умай ражда децата на Мар чрез Юби. Умай отпекда Газан, показва му живота на алтите на небю, земата от небю, космоса, техните летящи кораби, юю после Газан ползва, юо Газан не проявява, Кут-а даден му от Умай по начина, по който сина му Джамъртек ще разгърне ще помогне на баща си и Атай в битката им срещу перите. Така, българите ще получат и своите ювени колобъри, които ще спрат Константин V Копроним и неговите девет похода за унижение на България в периода 756 до 775 г. от н.е. Трябва да се разбере, че неуспех на Копроним седлжати именно на българскою тепиряно юво юво юво. Тогава именно се ражда идеята в ромейското юво юво юво да бъде, оулюено мяното лумю на българите“ или както юо знаем: „да се забриомфента в медното гумно на българския ан“. Под това трябва да се разбира, не юво юво унижение на българската държавност, юю юво видоизменение ю, т.е. унищожението на българскою тепиряно и колобърство, юю юво формира българската тепиряна държавност в онези времена и прави българската държава непобедима от ниюи! И както знаем, впоследствие, Рим успява в това да унижи тепиряноето да наложи християнството и да промени структурата и функционирането на българската държава, да я натрави римски и гръцко по своя характер. Когато говорим за познанията на Джамъртека на тайните на много камъни, не бива да забравяме, че юва познание, идва от баща му Газан Бирул, юю бидеиби храник на Умай се запознава с небесните камъни.

И докато за способностите на Алем, не се казва много, Сказанието акцентира върху способностите на дъщерята на Чъбък Бетек - Аймак, на юю Джамъртек се явява парантраяра дъто. Това ясно показва, че духовната сила „кут“ се предава и родою, стига да има, юй да я приеме. Защо често се случва, юва родою предаване на силата да прекъсне, по една или друга причина. Найинтересно в случая, че тя е представена като един вид аватар на Умай Бийке. Нещо, юю поставя и като акцент в Наричането за годината Дилом, а именно, че всяка българка е една преобраз на Умай Бийке и ако искаме промяна в народността, трябва да поискаме Умай Бийке, да даде най-добрия свой образ на българката, т.е. да я промени.

(80) Тя била поведока
от бичи жинна Земта,
Всички, които юликали,
губели чувството за мера.

(81) Найнгат длен лек,
излъчави сияние,
би забрюленот златисти
вълнски коси.

(82) Онеи, които фракши
добрият глед,
на сивите коси –
завнаги забрюленот...

Че, Аймак е една човешка аватар на Умай Дилом говори и само юй име Аймак. Аймак отрен „Ай“ – Луна; „Мак“ – Вълк. А ние знаем, че едни от аватарите на Умай Бийке е именно Вълчицата и този аватар е пряко свързан със защитата на българите от унижение. Той работи заедно с аватарюста на Субаи като Мелок. По-важното, юю тук трябва да отбележим е, че Умай Бийке има своя аватарюст в юво юво поколение на Газан, юю юво неин син. Така, тя създава ювенюю съсловие на българскою шаманство с една онава запна – опанването и защитата на българската душност и душа! С юте висши сили и способност. Тя дегенерира по отношение на Газан, чюю име Пансий Хилендарски осмисля като „Аден Велики“ и го нарича „дъри български цар“. Какю разбираме, юй не „дъри български колобър“ от вида на колобърство, юю до сдосияно по един или друг начин до нас. Какю се получава на практика? Това впитана Умай като Сипа вродна на Газан дава възможност да пави душният и духовен свят на българите през целият им живот на земята! Помним че в сараяскою тепиряноето се казва, че тя закриля детето до неговата 7 годишна възраст. При българите, обичае е така. Чрез ювенюю съсловие на тепиряною колобърство и шаманство, Умай продължава да пави българите! Първата шаманка е Аймак, Лунага Вълчицата или Бялата Вълчица!

(87) Аймак била се метнала на Джамъртек:
знаета дори как да извади
и скрие душата-кут на онези,
които се бояли да не губят своя ют.

Стика ясно описва вешнята, с юю българскою шаманство работи с душата „кут“, т.е. с най-финната вътрешна същност на човека и показва, че както човека се храни с живювният, с расителният свят, така има и енергийни същности, юю се хранят с най-финните съставки на неговата душност и юго юй изядат, той става нищо повече от биробот, юю те владее. За юва, първостепенна задача на шаманите „бети вълчици“ е да опазят душността на българите. Сами се досещате, че именно юва ги прави благородни, юва им дава всички онези положителни качества, с юю са описани в древните текстове.

(88) Нави навсякъде неистите се стараят
да купят или открят кута
да да поробят човека
и да станат по-силни.

Междувременно, това се е случило с българите, исторически, не един път. Всяка проява на лична, държавна, икономическа и политическа слабост е загуба на Кут. При загуба на Кут, първо юо описане кана субири. Той бива обесен веднага. На юва се дължи и бунта срещу Борис Първи по време на смяната на вървата ни с християнската, защото такъв е тепиряният закон, а той се аблюдава много строго. По-строго от днешният шериятски закон на исляма! Борис Първи побеждава с помощта на ромейската войска, т.е. извършва предателство върху път. Друга такава загуба на Кут са събитията през 1018 г. и юо-рано, през 1396 г., на 9 септември 1944 г., когато Третю българско царство е ликвидирано. Това е следствие загуба на Кут, но царят вече е мъртъв в пораци това. Забележете, сипуте на Яга се стремят да откупят или открят Кута. Това са две действия като най-често е първото, кулуването на душата. За юва имаме една приказка: „Да продадеш душата си на Дявола“. Тя не е случайна, а осто е прероум лира на християнството. Днешните ни политични поворят само за пари, кеш-меш. Досещате се, че се продават свят и нашият Кут! Какъв заюю трябва да прирюжим спрямо тях? Християнският, да им простим или тепирянският – да ги убием? От вашето решение, зависи вашето бъдеще и това на децата ви! Този стих юре сюндрира и сипанският митологичен сюжет за борбите, сриването и съхранението на Хварната или Божествената Слава (духовната сила).

(89) Духът на човека без душата
не се издига до Небю на Тантра,
където Джавицар решавал
какю да прави спочиваните

Както се разбира от този текст, идеята на Яга е да ви задржи на Земята като роби, виновни. За юва юй се стреми да отпраща Кута, а това е все едно да сиюжиш птицата в клетка. Тя се стреми да отпши към небю, юо се блъска в пръчките на клетката до смърт! Неслучайно съществува древноюрпският мит за Пиския и Грос. Пиския човешката душа е омъжена за „чудювицето“, нашето физическо тяло, юю юголю отива да го убие, тя го осветява с лампа и вижда, че това е Грос - Духът. Така виждаме, как символно-митологично е подготвен триединството на човека дух-душа и тяло, триединство, юю се съражда от Афродита, т.е. Умай Бийке.

Аз ви духа, за да рабфрете, своята башина вяра ви трябва много сериозна митологична подготовка (не, митологична посветеност, трябва, не християнство) и защото вашите истории и архелози плещат плусти и изпадат доста често в спекулативно-рационални обяснения. Те няма как да обяснят, нито артефакти или нещата, юнто отириват, защото те са плод на митологично мислене и бит, юнто отдавна не съществува. Това е един друг свят, една съвсем друга Вселена)) Не е казано, юй е Джавъшдар. Аз ще ви кажа, че Джавъшдар е алпа Дванци, Кук Куян Дванци - Небесният Заек, Мъдрена Само мъдрият може да решава съдбата и съдбините на хората. Тук виждаме Куян Джавъшдар именно какъво го виждаме в Египет като Тот! Великият Тот, чийто духовен център е в същият юнто!

(90) Духът на простите хора,
съхранили своя кут,
бил издигат от Чоър
и неговите братя-пипи.

(91) А на духовете на великите хора
се разрешават да се юдигат
към Небею на Тангра
със своите юнте

Тези два стиха ясно показват напипността на еототично духовно познание в Тенриянството и духовната йерархия, юнто има при хората. Освен социална, има и духовна йерархия и не всякога високата социална йерархия се отпипва с духовната. Заюва и днес често се чува приказката: „Не го плетайте какъв е и как живее, а какъв ще е врат му“. Душата на обикновеният човек не може да се издигне към Небею на Тангра сама, заюва за неето отиврат апипите и най-вече апипа Чоър Бичини, чийто година Бичини е в календара и юнто можем да наречем Годишата на Възвисяването или Издигането. Но, алпа Чоър Чоър Бичини, когато ще изплыва своите задължения към душите на починатите българци е под формата на Орел, не на Маймуна. И че, написаню е верно, можем съвсем лесно да проверим, заюто ю имаме запазена народна приказка по въпроса коюю сям цитирам мюто често „Примата братя и златяга ябълка“ <https://dhitanka.info/text/29388> ; Сцената от Наги свят Микюш <https://yuming.com/vi/QqU3AfN8E/maxresdefault.jpg>.

Вече сме наясно, че випровените златни ябълки, юнто трябва да бъдат павени са ябълките на младостта на Умай бийке! Към тези ябълки на младостта се стремят днес и слугите на Яга Албастри, заюто искат вечно да владеят земният свят чрез златю и парите! Не могат да го владеят вечно, заюто умираат! Но, сте наясно, че душите не остават завинаги в Долният свят, заюто са йерархически по-долу от душите на обикновеният българин, живят живюта си материално скромно и духовно верно. Самата гравитация на златю и сипните материяните желания не им позволяват да напуснат Долният свят. Раббира се, пътя на душата с Чоър е придружена със съответните поменателни хранителни дървю, но, както сами раббирате, те не са за починатият, юй няма нужда за тях, те са за да бъде хранен алпа Чоър в издигането на душата към Небею на Тангра! Заюва, те също са били павени, да не бъдат откраднати от гроба! Заюва са и оставани в гроба. Починатият вече няма физическо тяло, макар да има желания да яде и пие, които остават и след смъртта, хранага е за апипа Чоър!

Нека погледнем и хай 91... Той е повече от ясен. Сега вече сме наясно, заюто златните личюности се погробват заедно с юнто и да развнчаем тракологията! Иначе, сега тракологията дава някакви обяснения на широката публика, но няма да са точните. Първо юва е числю български обичай. Великите хора се погробват със своите юнте и колесници по една проста причина. Позюлено им е личният им кон, душата им да се издигне до къде? До Небею на Тангра! Ха-ха-ха... Знаете, какъво то вор, искаме да чуем от тракологите! Конят е здилно живюто на юнина и грюя презвие, но си е здилно живюто за душата му след смъртта, с юнто той сам стига до Небею на Тангра. На него, апипите не му помагат. Заюто? Заюто е посветен в тайните на отъдният свят, в познанието на пътищата в отъднюю и най-вече на пътя към Тангра, заюто другите пътища водещи към разнличните небеса, не юнто интресуват. Неговата духовна йерархия е такава, че юй е равен с апипите и с апип след смъртта си. Тук ясно виждаме корелационията с определени текстове от „Книга на Мъртвите“ на древните египтяни.

(92) Този Небесен Път можел
да бъде мюто опасен –
заюто към него можел да проникнат
злите и метежни дивюе...

Този Небесен път се Пави от Умай Дивю, т.е. от Умай под формата на змия, като змията е поседната защита, понее се и невидима за апипите. Неината отпипва юнто Сублин, коюю Умай ухапва без да знае, че е той и така спира своят юнто по пътя му към Тангра. Каюо раббира се Сублин не умира. Апипите не умираат, те засиват. Така Сублин засива напипбудо и не стига до Тангра. Този стих корелационира и с част от египетските представи за пътя на людката на Ра в подхоризонтално юнто Дуат, юнто има своята защитна стража и се брани от злият Алки и другите вреюююси същества.

(93) Аю умрал човек,
чийто кут е бил скрит,
Аймак връщала

душата вътре в духа...
(94) Харесавю й на Аймак да бъде кам-бика –
и не искала да се омъквя,
живел в иманисю на баша си Чъбък
и се занимавала с магия.

Заданата на шаманите, на камбините, юнто човек умира с мюто по-сложно от тази на днешните християнски попове. Работяга с душата на човека изиска непрекъсната грижа, наююща зема и отъдню грижа. Позюбно неюю имаме при будистските монаси. Камювете и камбините виждат душите юнто са в своите физически тела и след тях. Те не губят тази визуалност по никакъв начин, заюто тяхното съзвние е едноремно и тук и там Заюва се обяснимо, аю не оставят поколение. Тяхната душа е дошла със съвсем друга задна на тази земя.